

Obžalovaný dodal tiskopis v napadeném rozsudku uvedený nejméně dvanácti osobám. Byl tedy osob, do jichž rukou se jednáním obžalovaného tiskopis dostal, větší počet. Tato okolnost, jak z obecné zkušenosti je známo, umožňovala právě, aby tiskopis se stal přístupným třeba i postupně dalším osobám (na př. příslušníkům rodin oněch osob, jimž jej obžalovaný rozdal, jich známým, členům téže organizace a pod.). Směřovala tedy činnost obžalovaného provedená s pominutím kontroly bezpečnostních úřadů, pověřených dozorem nad tiskem, k hromadnému rozšíření cit. tiskopisů. Uvedené obecně známé skutečnosti musel si býti vědom i obžalovaný, jenž úmyslně vytvořil svým jednáním možnost, aby tiskopis se stal přístupným předem neobmezenému počtu osob a je v důsledku toho bez významu okolnost, že ony osoby, jimž sám obžalovaný tiskopis odevzdal, byly předem individuálně určeny. Názor tento je tím důvodnější, že šlo o tiskopis obsahující zásady politické strany, tedy tiskopis povahy agitační a neoznačený snad za důvěrný. Vyčerpává proto činnost obžalovaným podniknutá pojem rozdávaní tiskopisu podle § 6 tisk. zák., tedy i pojem rozšiřování podle téhož ustanovení. Poněvadž obsah onoho tiskopisu zakládá objektivně skutkovou podstatu přečinu rušení obecného míru podle § 14 čís. 1 zák. na ochr. rep. (což ani stěžovatel nenapadá) a rozšiřování se stalo způsobem zakázaným v § 23 tisk. zák., jenž v době činu i vyhlášení napadeného rozsudku ještě změněn nebyl, právem shledal první soud ve zjištěném činu obžalovaného skutkovou podstatu přečinu zanedbání povinné péče podle čl. III. čís. 3 zákona ze dne 15. října 1868, čís. 142 ř. zák. a § 42 zák. na ochr. rep. a přestupku podle § 23 tisk. zák. V důsledku toho netrpí napadený rozsudek vytýkaným zmatkem a proto bylo zmateční stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 4996.

Pobuřování ve smyslu § 14 čís. 1 zák. na ochr. rep. výrokem »Heil Hitler! Hitler wird schon herüberkommen und wird euch Bonzen heraus-holen«; subjektivní stránka.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1934, Zm I 923/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 19. září 1933, jímž byl obžalovaný zproštěn podle § 259 čís. 2 tr. ř. z obžaloby pro přečin rušení obecného míru podle § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky, zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným oním přečinem.

Důvody:

Veřejný obžalobce vytýká rozsudku nalézacího soudu zmatek podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. proto, že ve zjištěném činu obžalovaného nebyla shledána skutková podstata přečinu rušení obecného míru podle § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky. Podle napadeného rozsudku zvolal

obžalovaný dne 2. května 1933 v J. před více lidmi: »Heil Hitler, heil Hitler! Hitler wird schon herüberkommen und wird euch Bonzen heraus-holen!« První soud má za to, že tímto výrokem nebylo pobuřováno proti statkům chráněným v § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky, poně-vadž obžalovaný chtěl jím jen sesměšnit a pohaněti Oskara F-a, který byl výroku též přítomen a o němž obžalovaný věděl, že jako sociální demokrat uprchl z říše německé pro vyvinuvší se tam politické poměry. Proti tomu tvrdí veeřjný obžalobce, že obžalovaný dal svým výrokem na jevo, že se stotožňuje s programem německé národně sociální strany dělnické, čsl. státu nepřátelské, a že obžalovaný si toho byl i vědom a provedl čin úmyslně. Zmateční stížnosti nelze upřítí oprávnění.

Je obecně známo, že Hitler — vůdce dělnické strany národně so-cialistické v Německu — je v představě širokých vrstev obyvatelstva Československé republiky, a to jak vrstev s jeho hnutím sympatisujících, tak i vrstev hnutí to potírajících, považován za representanta snah to-hoto hnutí, usilujícího podle obecně už známých programových prohlá-šení strany o sloučení všech Němců, obývajících v jinostátních s Ně-meckem sousedících územích v t. zv. Třetí říši. Těmito snahami hnutí je tedy ohrožována ve své celistvosti i Československá republika, pokud jde o území, obývané příslušníky národnosti německé. Je-li tedy Hitler jako představitel tohoto hnutí oslavován za okolností, jež nenechávají pochybností o tom, že tato oslava je ve vztahu k podvratným snahám hnutí strany jím vedené, jež jsou namířeny proti územní celistvosti, ne-dílnosti a tím i jednotnosti Čsl. republiky zaručené její ústavou (§ 3 ústavní listiny), tudíž proti její ústavní jednotnosti, je takové výroky podřaditi objektivně pod ustanovení § 14 čís. 1 zákona na ochranu re-publiky, neboť jsou v takovém případě způsobilé, by vyvolaly, po pří-padě povzbudily nepřátelské zaujetí proti tomu, že kraje republiky obý-vané Němci k ní příslušejí; za těchto okolností mohou vzbuditi, po případě posílit tužbu po uskutečnění snah, jež směřují k jejich sloučení s říší německou a tím i k odtržení jich od Československé republiky. Ta-kové okolnosti mohou pak býti též podkladem pro dovodění subjek-tivní náležitosti přečinu podle § 14 čís. 1 cit. zákona, jak ji správně vy-značuje napadený rozsudek (srv. rozh. čís. 4873 Sb. n. s.).

V souzeném případě je pro posouzení smyslu a významu oslavy Hitlerovy i subjektivní viny obžalovaného rozhodující již samo znění výroku k oslavě té připojeného »Hitler wird schon herüberkommen und euch Bonzen heraus-holen.« Je tím naznačeno právě to, v čem snahy hnutí Adolfem Hitlerem vedeného směřují proti ústavní jednotnosti Čsl. republiky, že totiž Hitler přijde na naše území, uplatní zde svoji moc, což by bylo možné právě jen při uskutečnění té části programu NSDAP., která směřuje též proti územní celistvosti Čsl. republiky. Ob-žalovaný podle zjištění pronesl tento výrok před 3 osobami, tudíž před více lidmi a byl výrok ten v pohraničním území způsobilý působiti na osoby, před nimiž byl pronesen, aby v nich byl vyvolán nepřátelský stav a nálada proti celistvosti a tím i ústavní jednotnosti Čsl. republiky. Ne-rozhodná je tu okolnost, zda obžalovaný chtěl svými slovy též sesměš-niti říšsko-německého emigranta Oskara F-a, neboť tato snaha nijak ne-vylučuje ani objektivně pojem pobuřování podle § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky, jakmile výrok měl povahu výše naznačenou, ani sub-

jektivní skutkovou podstatu přečinu uvedeného v tomtéž ustanovení. V subjektivním směru se tu vyžaduje úmyslné předsevzetí činu s vědomím pachatele, že čin je způsobilý vyvolat nepřátelské smýšlení proti státu pro jeho ústavní jednotnost, pokud se týče demokraticko-republikánskou formu ústavní. Že si byl obžalovaný vědom způsobivosti svého výroku přivoditi nahoře zmíněné účinky, je nepochybně zřejmo ze samého výroku a z okolností, za nichž byl pronesen, bez ohledu na to, zda obžalovaný byl organisován u jmenované strany, což prvním soudem zjištěno nebylo. Vždyť slova »Hitler wird schon herüberkommen und euch Bonzen herausholen«, nemohla býti při současném opravdovém přání zdaru Hitlerovi — pronesena s jiným vědomím, než že se v posluchačích vzbuzuje pomyšlení na tu možnost, že by jmenovaný představitel německé národně-sociální strany dělnické nabyl výsostných práv i na území, jež náleží k Československé republice. Oslavou Hitlerovou, spojenou s touto předpovědí, pak dal obžalovaný na jevo, že se zcela stotožňuje s vyličenými snahami vzpomenuté strany, že si to přeje a že chce vědomí to vzbuditi i u posluchačů; projevu tohoto účelu slouží již svojí povanou oslavná forma výroku, takže tyto okolnosti opodstatňují plně subjektivní skutkovou podstatu přečinu rušení obecného míru podle § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky. Vědomí to nebylo u obžalovaného vyloučeno ani jeho podnapilostí, neboť ihned porozuměl poznámce svědka F-a o četnictvu, ač nebyla zcela jasná. Když první soud přes uvedené ve zjištěném činu obžalovaného neshledal skutkovou podstatu citovaného přečinu, porušil zákon při řešení otázky, zda skutek obžalovaného je činem, soudem trestatelným. Trpí proto napadený rozsudek zmatkem podle § 281 čís. 9 a) tr. ř.

Čís. 4997.

Prodej úrody na stojato je »odstraněním« (majetkového předmětu) ve smyslu § 1 zák. o maření exekuce.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1934, Zm I 524/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 11. května 1932, jímž byl uznán vinným přečinem podle § 1 zákona o maření exekuce a přestupkem podle § 3 téhož zákona.

Z d ů v o d ů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) § 281 tr. ř.) namítá zmateční stížnost, že jde o delikt putativní, poněvadž v době činu — v květnu 1931 — polní úroda nebyla ještě oddělena, a její prodej nebyl (podle § 404 obč. zák.) možný. Tím v podstatě vytýká, že prodej úrody na stojato není »odstraněním« majetkového předmětu ve smyslu § 1 zák. o mař. ex. a že proto skutková podstata přečinu není dána.

Lze připustiti, že pod předpis § 1 o mař. ex. by nespádalo zcizení předmětů, jež jsou zákonem z exekuce vyloučeny vůbec (vid. sb. čís. 2851, 4330) — §§ 250, 251 ex. ř. K takovým předmětům úroda na sto-